

ΤΟ ΑΣΤΡΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΔΩΜΑ – ΑΣΤΡΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Μετά το πέρας κάθε ημέρας ή κατά τακτά χρονικά διαστήματα ο ανθρώπινος οργανισμός αναπαύεται ή όπως λέμε καθεύδει (κοιμάται) « ο δὲ εἶπε· οὐ γάρ απέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει » (Ματθ. κεφ. 9 24).

Τότε το Πνεύμα, εξέρχεται από το υλικό σώμα, δηλαδή παύει να έχει ενσυνείδητη επαφή με το κατώτερο Εγώ και περιπλανάται σε αχαρτογράφητες περιοχές (στο λεγόμενο Αστρικό ή Μέσο Δώμα) όπου βιώνει ορισμένες καταστάσεις.

Η λέξη Αστρικός χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά τον 16ο αιώνα από τον Παράκελσο για να υποδηλώσει το αιθερικό ή ζωτικό πεδίο εξαιτίας τής φωταύγειας και σπινθιρίζουσας φύσης του.

Με τον καιρό όμως η χρήση και η έννοια τής λέξεως άλλαξε και σήμερα είναι συνηφασμένη με το επίπεδο τών συναισθημάτων ή τών χρωματισμένων με αισθήματα σκέψεων, δηλαδή με το Ψυχικό επίπεδο ή Μέσον Δώμα.

Ας επεκταθούμε όμως λίγο περισσότερο στο Αστρικό επίπεδο ή Μέσον Δώμα, σε αυτήν την μεσαία περιοχή μεταξύ τού Πνεύματος και τής Ύλης και στην χρησιμότητα αυτής τής γνώσεως, κάτι που απασχόλησε στο παρελθόν και απασχολεί ακόμα και σήμερα τους μνημένους.

Αυτή η γνώση φαίνεται ότι εξυπηρετεί δύο βασικούς σκοπούς :

Ο πρώτος δίνει την δυνατότητα στον μνημένο, μετά από Διαλογισμό, να έχει μια ιδέα τού αοράτου, να ενωθεί με τις οντότητες που κατοικούν στο πεδίο αυτό, να γνωρίσει την σύσταση του και να λάβει την βοήθεια υπερτέρων Πνευμάτων.

Και όλα αυτά μπορεί να επιτευχθούν ενώ ο μνημένος παραμένει στο φυσικό του σώμα δίχως να « αποσυνδεθεί » από αυτό.

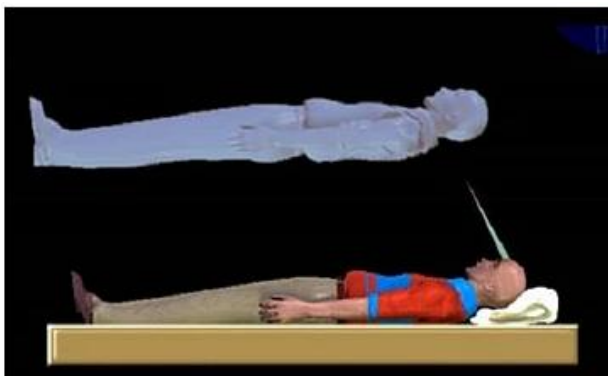
Ο δεύτερος στόχος είναι να δώσει την δυνατότητα στον μνημένο να απελευθερωθεί από τα δεσμά τού φυσικού του σώματος, να εισέρθει στο Αστρικό επίπεδο, να δει τις οντότητες που κατοικούν σε αυτό αλλά και να γνωρίσει και κατανοήσει όλα όσα λαμβάνουν χώραν εκεί.

Όλα αυτά μπορεί να επιτευχθούν χωρίς την βοήθεια τής φυσικής οράσεως ή οποιασδήποτε άλλης ανθρώπινης φυσικής αισθήσεως, διότι πρόκειται για μια επέκταση τής Συνειδήσεως.

Ας σταματήσουμε προς στιγμήν στον δεύτερο από τους στόχους για να δούμε το πώς αυτή η απελευθέρωση και το « ταξίδι » τού Πνεύματος σε αυτήν την περιοχή μπορεί να επιτευχθεί.

Η «αστρική έξοδος» (exteriorization- astral projection) ήταν γνωστή και έχει ασκηθεί σε όλες τις εποχές, τόσο μεταξύ των αρχαίων όσο και μεταξύ των συγχρόνων λαών.

Τονίζουμε ξανά ότι, όταν μιλούμε για Αστρική έξοδο ή Αστρική προβολή εννοούμε όχι την μετατόπιση τού υλικού μας σώματος σε κάποια περιοχή, αλλά μια προέκταση ή εξωτερίκευση τής Συνειδήσεως στο αόρατο πέραν τής υλικής περιοχής τών συνήθων αισθήσεων.

Θα διαιρέσουμε αυτήν την προέκταση ή εξωτερίκευση σε δύο διακριτές κατηγορίες:

1ον Εξωτερίκευση (έκλυση) με ένα ενεργό τρόπο .

2ον Εξωτερίκευση (έκλυση) με ένα παθητικό τρόπο και αφορά τον κοινό άνθρωπο.

Αναφέρουμε τέσσερις εκ των πολλών μεθόδων Αστρικής εξωτερίκευσης:

1ον Το Μικρό Σύστημα (Little System).

2ον Η Ονειρική Μέθοδος (Dream Method).

3ον Η Μέθοδος τού Φωτεινού Σώματος (Body of Light).

4ον Η Συμβολική Μέθοδος (Symbol Method).

Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τις εξής περιπτώσεις :

α) Τής μαθητείας.

β) Τής Κυριαρχίας (Μύστης).

Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τις εξής περιπτώσεις :

α) Εξωτερίκευση (έκλυση) με άμεση αντανάκλαση.

β) Εξωτερίκευση (έκλυση) με έμμεση αντανάκλαση.

Κατά τον Στυλιανό Αττεσλή, ο Μύστης μορφοποιεί από ύλη-ουσία τού Αστρικού ένα ψυχονητικό είδωλο (στοιχειακό), που είναι ένα ακριβές αντίγραφο τού εαυτού του (όπως ακριβώς γίνεται σε ένα αντικατοπτρισμό) και προεκτείνει την συνείδηση του στο είδωλο αυτό.

Ας εξετάσουμε τώρα, με συντομία, αυτές τις διαφορετικές κατηγορίες και υποδιαιρέσεις.

Η εξωτερίκευση με έμμεση αντανάκλαση συναντάται ως φαινόμενο μεταξύ ορισμένων προσώπων που κατορθώνουν να εισέρθουν σε ένα είδος εκστάσεως με την λήψη ναρκωτικών. Όταν βρίσκονται σε αυτό το καθεστώς, τα πρόσωπα αυτά έχουν οράματα ασυνάρτητων και απατηλών εικόνων. Αυτές τις έχουν αποκαλέσει « παραισθήσεις » αλλά ο όρος δεν σωστός. Αν και η ασυναρτησία είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτών των οραμάτων και το καθεστώς που βρίσκονται τα πρόσωπα αυτά δεν είναι φυσιολογικό, παρά ταύτα έχουν διεισδύσει σε ένα μέρος τού Αστρικού και ότι βλέπουν είναι πραγματικό. Έτσι μπορεί κανείς την νύχτα στον ύπνο του, να βλέπει όντα να το περιβάλλουν απειλώντας το με τον θάνατο και έπειτα πιθανόν κάποιους που έρχονται να τον παρηγορήσουν, υποσχόμενοι να τον προστατεύσουν.

Στην αρχή θα είναι έντονα επηρεασμένος από αυτά τα οράματα, αλλά βαθμιαία τα συνηθίζει και πιθανόν ακόμη να αισθάνεται ευχαριστημένος σε αυτόν τον αστρικό εφιάλτη.

Αυτή η κατάσταση των πραγμάτων φθείρει τελικά το άτομο με συνέπεια να ψυχοσθενήσει.

Εάν οι ψυχίατροι εμπειρογνώμονες το είχαν εξετάσει, θα είχαν βρει ότι πάσχει από υστερία.

Η Υστερία είναι ένας όρος που χρησιμεύει για να περιγράψει ότι είναι πέραν από την ικανότητα τής επίσημης (ορθόδοξης) επιστήμης. Είναι μια λειτουργική και όχι οργανική ζημιά.

Τα όργανα δεν υφίστανται βλάβες, αλλά η κανονική λειτουργία τού οργανισμού εμποδίζεται και παραλύει. Η ανικανότητα τού ιατρού να την θεραπεύσει οφείλεται στο γεγονός ότι τού είναι αδύνατο να δώσει μια πρόγνωση σχετικά με μια ασθένεια εάν δεν υπάρχει καμία ζημιά στο υλικό σώμα.

Το άτομο είναι διαταραγμένο επειδή βρίσκεται σε παθητική κατάσταση έκστασης και έτσι αντιλαμβάνεται ασυνάρτητα και κατώτερης ποιότητας πράγματα, τα οποία το επηρέασαν σε ένα τέτοιο σημείο ώστε να εντυπωθούν στον εγκέφαλο του.

Κατά αυτόν τον τρόπο, όταν αφυπνίζεται, είναι δυνατόν να θυμηθεί το τι είδε στο όραμα του από τις κατώτερες αυτές περιοχές τού Αστρικού επιπέδου – Μέσου Δώματος.

Η εξωτερίκευση με παθητικό τρόπο και με άμεση αντανάκλαση είναι μια κατάσταση στην οποίαν κάποιος έχει συνείδηση όλων αυτών που υπάρχουν και είναι μέρος τού Αστρικού επιπέδου, μια κατάσταση στην οποία κάποιος προσλαμβάνει ένα όραμα εξ αποστάσεως.

Αυτό παράγεται από το αποτέλεσμα τής αυθυποβολής ή τής επιρροής ενός ορατού χειριστή (μαγνητιστή ή υπνωτιστή) ή μιας αόρατης ύπαρξης που επενεργεί στο άτομο (υποκείμενο) και το κατευθύνει στο Αστρικό επίπεδο. Αυτή ίσως αντιστοιχεί στην περίπτωση τού οράματος τού Μωυσή που έλαβε τις 10 εντολές.

Η εξωτερίκευση με ενεργό τρόπο διαιρείται σε εκείνη ενός μνημένου (Adept) και σε ενός Διδασκάλου (Master) και είναι η αληθινή αντίληψη επάνω σε αυτήν την απέραντη περιοχή τού Αστρικού. Εδώ η εξωτερίκευση τού μνημένου στο Αστρικό επίπεδο είναι εθελοντική.

Αρχίζοντας ο μνημένος κατευθύνεται από ένα ορατό ή αόρατο οδηγό που τον οδηγεί στο να γνωρίσει το επίπεδο αυτό, τον κατευθύνει σε αυτό και τον προετοιμάζει

στο να κυριαρχήσει σε αυτό. Αυτός ο τρόπος τής εξωτερίκευσης στον Αστρικό δεν προξενεί οποιονδήποτε τραυματισμό, όπως συμβαίνει με τον παθητικό τρόπο στα προαναφερθέντα δυο παραδείγματα τα οποία έχουν πάντα τρομερές και όχι ευχάριστες συνέπειες.

Αλλά γιατί οι εξωτερικεύσεις με παθητικό τρόπο είναι πάντα επικίνδυνες και όχι οι άλλες ;

Οι πρώτες είναι επικίνδυνες επειδή, όπως στο πρώτο παράδειγμα, η κατάσταση τής εκστάσεως είναι αποτέλεσμα ενός μη - κανονικού ύπνου, ενώ στο δεύτερο παράδειγμα, το άτομο, είναι κάτω από το ζυγό, δηλαδή την εξάρτηση μιας Βούλησης ανώτερης από την δική του.

Επομένως το δεκτικό και παθητικό καθεστώς προσλαμβάνει όλα όσα τού επιβάλλονται και το σώμα του λαμβάνει τον αντίκτυπο τού εξαναγκασμού τής Βούλησεως τού χειριστή.

Το Πνεύμα δεν έχει πλέον ελευθερία δράσης και με τον τρόπο αυτόν, σαν συνέπεια, βλάβες και φυσικές ασθένειες μπορούν να επακολουθήσουν...

Όσον δε αφορά στις εξωτερικεύσεις με ενεργό τρόπο, εδώ ο ύπνος είναι απόλυτα φυσικός. Το σώμα αναπαύεται και το Πνεύμα ταξιδεύει στο ενδιαμέσο επίπεδο, την Αστρική περιοχή, μαθαίνει για αυτήν, την βλέπει και επιδιώκει να γνωρίσει ότι βρίσκει ως ενδιαφέρον.

Διαβιβάζει και εντυπώνει τα πάντα στον εγκέφαλο του έτσι ώστε, κατά την αφύπνιση, το εν λόγω άτομο θυμάται όλες του τις εμπειρίες, όλα όσα είδε και έπραξε στην Αστρική περιοχή. Η Κυριαρχία είναι το όνειρο κάθε μυημένου και το αποκορύφωμα τής συνειδητής εξωτερίκευσης.

Σε αυτό το καθεστώς, ο Διδάσκαλος που είναι Κυρίαρχος βλέπει το σώμα του στο κρεβάτι. Μεταφέρεται, με αστραπιαία ταχύτητα, οπουδήποτε επιθυμεί για να ερευνήσει οτιδήποτε επιθυμεί και μπορεί να επιστρέψει πίσω στο σώμα του οποτεδήποτε το επιθυμεί.

Κάποιος ο οποίος έχει την ικανότητα να κυριαρχήσει στο Αστρικό και στις δυνάμεις που ενεργούν σε αυτό κατέχει πραγματικά μια τεράστια δύναμη, η οποία είναι στην πλήρη διάθεση τής Βούλησης του.

Εντούτοις, κάποιοι όροι είναι αναπόφευκτοι για να το επιτύχει αυτό.

Ο Κύριος τού Αστρικού πρέπει να έχει ορθολογισμό καθώς επίσης και καλά ισορροπημένες τις ζωτικής σημασίας ικανότητες του, όπως επίσης πρέπει και να είναι αληθινά Ελεύθερος.

Κανένα παθητικό πρόσωπο δεν μπορεί να επιδιώξει τέτοιες εύνειες, διότι εδώ εξωτερίκευση είναι το αποτέλεσμα τής Βούλησης κάποιου μέσω προσωπικής συνειδητής ώθησης κατά την διάρκεια τού ύπνου, ο οποίος όμως δεν είναι ούτε τεχνητός ούτε έχει επιβληθεί από άλλους.

Το Αστρικό είναι ένα επίπεδο αποτελούμενο από αιθεροποιημένη ουσία και σε αυτό η δύναμη φανερώνεται ελεύθερα. Εκεί δεν λειτουργούν οι φυσικές μας αισθήσεις, αλλά έχουμε απευθείας επαφή με το επίπεδο αυτό με την βοήθεια τών αοράτων ή ψυχικών μας αισθήσεων.

Αλλά ας εξετάσουμε ποιές μπορούν να είναι σχέσεις μας με αυτό, πώς και με ποιόν τρόπο αισθανόμαστε την επιρροή του καθημερινά, με ποιά μορφή βλέπουμε τούς κατοίκους του, και πώς μας φανερώνεται η πραγματικότητα τού επιπέδου αυτού.

Το Αστρικό επίπεδο υπάρχει βεβαίως για κάθε πρόσωπο και όλοι μπορούμε να έχουμε την αντίληψη του, είτε άγρυπνοι, είτε κοιμισμένοι. Αν και η πραγματικότητά

του δεν μπορεί να ελεγχθεί από όργανα ή τις φυσικές αισθήσεις, μπορούμε να έχουμε συνείδηση αυτού χάρις στην ψυχική ευαισθησία διότι όλοι είμαστε δεκτικοί (ευαίσθητοι) στο να αισθανόμαστε.

Όταν είμαστε άγρυπνοι, με την βοήθεια ποιών οργάνων μπορούμε να έχουν την αίσθηση ύπαρξης τού Αστρικού ;

Όταν βρισκόμαστε μεταξύ ατόμων, των οποίων εξέλιξη δεν είναι προηγμένη και είναι κατώτερης νοοτροπίας, αισθανόμαστε μια ορισμένη ψυχική ενόχληση.

Όταν συναντάμε ένα πρόσωπο για πρώτη φορά, δεχόμαστε αμέσως και στην συνέχεια κάνουμε το πρόσωπο αυτό επίσης να δεχτεί μια Αστρική επιρροή.

Και οι δύο αισθανόμαστε το συναίσθημα τής συμπαθείας (έλξης) ή τής αντιπάθειας σε ένα μικρό ή μεγαλύτερο βαθμό.

Αυτό το συναίσθημα δεν είναι αποτέλεσμα τής φυσικής επαφής, λόγω των συνήθων αισθήσεων, τής όρασης, τής γεύσης, τής ακοής ή τής αφής. Οφείλεται στην ψυχική αντίληψη που παρέχει στο άτομο την συνειδητοποίηση αυτήν θέτοντας τις ψυχικές του αισθήσεις σε δράση. Αυτές οι αόρατες αισθήσεις, ειδικά όταν αναπτύσσονται, σε αντίθεση προς τις φυσικές μας αισθήσεις, δεν μπορεί ποτέ να μας οδηγήσουν σε λάθος και έχουν την ικανότητα στο να κάνουν το άτομο να αισθάνεται όλα όσα δεν συσχετίζονται με το φυσικό επίπεδο.

Είναι τριών διαφορετικών ειδών :

Διακοή, Διόραση και μια γενική ψυχική Διαίσθηση.

Η έδρα τους βρίσκεται στο στήθος και ειδικότερα στο ψυχικό κέντρο τής καρδιάς.

Στην κατάσταση τής εγρήγορσης, είναι ενεργή μόνο η γενική ψυχική αίσθηση (διαίσθηση), που προέρχεται από αυτό το καρδιακό κέντρο , ενώ κατά την διάρκεια τού ύπνου και όταν κανείς ονειρεύεται, ενεργοποιούνται και οι αισθήσεις τής αστρικής όρασης και τής ακοής.

Συνεπώς, η τηλεπάθεια, η μεταβίβαση, η έλξη και όλες οι άλλες αυθόρμητες ή εκ προκλήσεως επιρροές, που φανερώνονται στην κατάσταση τής εγρήγορσης, συντελούνται από τα ψυχικά αυτά μέσα που απορρέουν (οφείλονται) στην αστρική ή ψυχική επαφή.

Όταν το άτομο κοιμάται, βλέπει όνειρα που προέρχονται από τις εντυπώσεις τής ημέρας ή πάλι βλέπει πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση με τις εντυπώσεις αυτές.

Η προέλευση και των δύο δεν είναι το προϊόν των εντυπώσεων των υλικών του οφθαλμών, αλλά οφείλεται πλήρως στην Αστρική του όραση.

Στην πρώτη περίπτωση, είναι γεγονός ότι οι πράξεις τής ημέρας είναι σχηματισμοί που υπάρχουν στο Αστρικό ή απλώς εντυπώσεις που καταχωρούνται στον εγκέφαλο και παρουσιάζονται στην μνήμη μας κατά την διάρκεια τού ύπνου ;

Οι ενέργειες που κάνουμε και οι σκέψεις που εκπέμπουμε κατά την διάρκεια τής ημέρας δεν είναι ικανές να αποτυπωθούν στον εγκέφαλο και στη συνήθη μνήμη σε ένα τέτοιο σημείο (λόγω τής έλλειψης παρατηρητικότητας), αλλά αφήνουν κάποιο ίχνος στο Αστρικό επίπεδο.

Έχουμε εξετάσει το αστρικό ρευστό και ξέρουμε ότι προέρχεται από το ρευστό που γεμίζει το κενό και είναι ο καθολικός μεσολαβητής.

Στο άτομο επίσης, το Πνεύμα επενεργεί στην ύλη και παράγει τον παράγοντα αυτόν. Μόλις δε παραχθεί, ενεργεί στην συνέχεια στο νευρικό σύστημα, το οποίο είναι ένα όργανο ειδικά δημιουργημένο είτε για να δίνει εντολές είτε για να εκδηλώσει τον παράγοντα αυτόν.

Κάθε δράση τού άτομου, κάθε μετακίνηση, κάθε εκπομπή σκέψης, το κάθε τι, οποιοδήποτε και αν είναι το επίπεδο προέλευσης του, φυσικό, ηθικό ή διανοητικό - παράγει δονήσεις που έχουν επιπτώσεις στο νευρικό μας σύστημα.

Η δόνηση αιθεροποιεί την ύλη και καταχωρεί όλα όσα έχουν γίνει ή είναι προϊόν σκέψης σε αυτό το διαμεσολαβητικό επίπεδο.

Κατά αυτόν τον τρόπο, όλοι αυτοί οι σχηματισμοί που προκάλεσε ένα πρόσωπο τριγύρω, στην αστρική του ατμόσφαιρα, παραμένουν για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, για μια ημέρα ή και περισσότερο και είναι πιθανόν να ιδωθούν και να γίνουν αντιληπτοί.

Το άτομο είναι έτσι ικανό να ξαναδεί, κατά την διάρκεια τού ύπνου του, αυτά τα αστρικά Κλισέ που έχει παραγάγει - [ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ - ΚΛΙΣΕ ►](#).

Όπως έχουμε αναλύσει, στο εξαιρετικά χρήσιμο και κατατοπιστικό άρθρο [τών Ειδώλων ►](#), οι μορφές σκέψης - επιθυμίας (στοιχειακά) είναι ζωντανές ανεξάρτητες οντότητες, η χρονική διάρκεια « ζωής » τών οποίων εξαρτάται από τον βαθμό τής ενεργειακής τους φόρτισης.

Ζούμε κυριολεκτικά σε ένα ωκεανό τέτοιων στοιχειακών, που η προέλευση τους οφείλεται στους άλλους ανθρώπους και, είτε είμαστε σε κατάσταση ύπνου είτε ξύπνιοι, εμφανίζονται στο αιθερικό αντίστοιχο τού υλικού εγκέφαλου εισερχόμενες κυρίως μέσω τού αντιστοιχίου ενεργειακού (αιθερικού) κέντρου τής παρεγκεφαλίδας αλλά και από το μετωπιαίο κέντρο.

Όσον χρόνο όμως είμαστε σε εγρήγορση, σκεπτόμενοι, διατηρώντας συνεπώς τον εγκέφαλο μας πλήρως απασχολημένο, αυτός δεν είναι δεκτικός στην συνεχή αυτήν εισβολή στοιχειακών από το εξωτερικό περιβάλλον.

Αλλά κατά τον χρόνο που παραμένει αδρανής, όπως στην διάρκεια τού ύπνου, τότε ένα ασυνεχές χαοτικό ρεύμα αρχίζει να διαχέεται δια μέσου του.

Οι περισσότερες από τις σκεπτομορφές διέρχονται “αβοήθητες” και σχεδόν χωρίς να γίνουν αντιληπτές, αλλά κάθε τόσο κάποιες από αυτές ενεργοποιούν κάποιες δονήσεις στις οποίες είμαστε συνηθισμένοι ή ορθότερα συντονισμένοι καθώς υπάρχουν στο υποσυνείδητο μας. Τότε ο εγκέφαλος τις συλλαμβάνει, τις ενδυναμώνει και τις ιδιοποιείται.

Αυτές οι σκέψεις προκαλούν στην συνέχεια άλλες παρόμοιου είδους (μια λεγεώνα) και έτσι αρχίζει μια αλληλουχία ιδεών, έως ότου τελικά αποσυρθούν μακριά και το μη συνδεδεμένο αυτό άσκοπο ψυχοηθικό ρεύμα αρχίζει να ρέει ξανά διά μέσου τού εγκεφάλου .

Η μεγίστη πλειονότητα τών ανθρώπων, αν παρατηρήσουν προσεκτικά τις σκέψεις τους ανακαλώντας τες στην μνήμη, θα ανακαλύψουν ότι αυτές σε μεγάλο βαθμό σχηματίζονται από ένα περιστασιακό ρεύμα αυτού τού είδους που στην πραγματικότητα δεν είναι διόλου οι δικές τους σκέψεις, αλλά απλώς τμήματα τών απορριμμάτων τών σκέψεων άλλων ανθρώπων.

Ο κοινός άνθρωπος φαίνεται ότι δεν έχει οποιονδήποτε έλεγχο επάνω στον Νού του και μετά δυσκολίας γνωρίζει το τι σκέπτεται κάθε στιγμή ή γιατί το σκέπτεται.

Έτσι αντί να κατευθύνει την σκέψη του σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο, τής επιτρέπει να βρίσκεται σε αταξία (χάος) κατά τις δικές της επιθυμίες ή την αφήνει αδρανοποιημένη έτσι ώστε κάθε περιστασιακός σπόρος (σκέψης) μεταφερόμενος από τον « άνεμο » μέσα του να αναπτύσσεται και να καρποφορεί.

Το αποτέλεσμα είναι ότι, ακόμη και όταν το Εγώ επιθυμήσει πραγματικά, έστω και για μια φορά, να σκεφτεί συνεχώς επάνω σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο (Συγκέ-

ντρωση- Διαλογισμός κλπ.) βρίσκει τον εαυτό του πρακτικά ανήμπορο να το πράξει. Από παντού εισρέουν ανεξέλεγκτα κάθε είδους αδέσποτες σκέψεις και καθώς δεν είναι εξασκημένος να ελέγχει τις σκέψεις του είναι ανίσχυρος να αναχαιτίσει τον χείμαρρο αυτόν.

Ένα τέτοιο άτομο δεν γνωρίζει το τι στην πραγματικότητα είναι η συγκέντρωση, και είναι εξαιτίας αυτής τής έλλειψης συγκέντρωσης η αδυναμία αυτή τού Νού και τής θέλησης που καθιστά τόσο δύσκολα τα πρώτα στάδια τής εσωτερικής βελτίωσης στον μέσο άνθρωπο.

Δεδομένου δε ότι στο παρόν στάδιο τής εξέλιξης τού Κόσμου, πλεονάζουν οι κακές σκέψεις που επιπλέουν τριγύρω του, αυτή η αδυναμία τον αφήνει εκτιθέμενο σε κάθε είδους πειρασμών που με λίγη προσοχή και προσπάθεια θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί.

Σχετική με την κατάσταση αυτή είναι η γνωστή Ευαγγελική προτροπή :

« Γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ίνα μη εισέλθητε εις πειρασμόν » (Μάρκ. κ. 14 : 38).

Κατά τον ύπνο το αιθερικό αντίστοιχο τμήμα τού εγκεφάλου είναι ακόμη πιο ευάλωτο, στο έλεος αυτών τών ρευμάτων σκεπτομορφών, καθότι το Εγώ ή το Πνεύμα είναι λιγότερο συνδεδεμένο με αυτόν (τον εγκέφαλο).

Συνεπώς, αυτό που κάνει αυτά τα κλισέ να ξαναεμφανιστούν δεν είναι αποτέλεσμα εντυπώσεων που λαμβάνει ο εγκέφαλος, ούτε είναι το Πνεύμα που έχει κρατήσει αυτές τις μνήμες.

Ωστόσο, το Πνεύμα, που απελευθερώνεται από το φυσικό του σώμα και περιπλανάται στο Αστρικό, βλέπει και θυμάται.

Ξαναβλέπει το τι έχει κάνει, βλέπει άλλη μια φορά τα πρόσωπα τών ατόμων με τα οποία έχει μιλήσει όταν ήταν συνδεδεμένο με το σώμα του, θυμάται τις συνομιλίες και με λίγα λόγια, αυτό που βλέπει είναι μια λεπτομερής εικόνα αυτού που έζησε και τα γεγονότα τών οποίων μια φυσική εντύπωση έχει καταχωρηθεί στο αστρικό. Όσον αφορά τα όνειρα, που δεν έχουν καμία σχέση με τις ενέργειες και εντυπώσεις τής ημέρας, συνήθως οφείλονται σε τρεις διαφορετικές αιτίες.

Στην πρώτη περίπτωση, όταν το πνεύμα απελευθερωμένο από το σώμα ταξιδεύει στο αστρικό, μπορεί να συναντήσει τυχαία τις δονήσεις ενεργειών ή γεγονότων που πραγματοποιήθηκαν σε μάκρυνες περιοχές. Μερικές φορές το Πνεύμα συναντιέται με άλλα πνεύματα (Genii Διάνοιες), επικοινωνεί με αυτά ανταλλάσσοντας σκέψεις. Με αυτόν τον τρόπο τού εντυπώνονται και όταν αφυπνίζεται, αν βοηθηθεί, μπορεί να θυμηθεί ορισμένα περίεργα γεγονότα, θυμάται ότι έχει συναντήσει ορισμένα άτομα ή οντότητες ή ότι έχει ακούσει ορισμένες ειδήσεις.

Στην δεύτερη περίπτωση το Πνεύμα, που είναι μνημένο, ταξιδεύει στον Αστρικό πλήρως συνειδητό τών όσων βλέπει εκεί και ακούει.

Αναλύει, είναι σε θέση να κρίνει και μπορεί να μεταβεί οπουδήποτε το ευχαριστεί. Διαβιβάζει εθελοντικά (συνειδητά) τις εντυπώσεις του στον υλικό του εγκέφαλο, ώστε να μπορεί να τις θυμάται μετά από την αφύπνιση.

Η τρίτη περίπτωση είναι οι εφιάλτες. Έρχονται ως αποτέλεσμα μιας πολύ μεγάλης νευρικής έντασης ή προκαλούνται εκ αιτίας τής κατανάλωσης μεγάλης ποσότητας τροφών ή ποτού. Δεν παράγονται από οποιαδήποτε εντύπωση τού Πνεύματος αλλά από την επίδραση τού Αστρικού στο νευρικό σύστημα.

Στην κατάσταση αυτή, το άτομο βλέπει όντα που προσπαθούν να τον στραγγαλίσουν ή φρικτά ζώα ή οτιδήποτε άλλο απαίσιο μπορεί κανείς να φανταστεί.

Η εξήγηση βρίσκεται στο γεγονός ότι η ακραία νευρική ένταση που προκαλείται από

υπερβολική κατανάλωση ποτών ή τροφών παράγει μια επίδραση, το αντίστοιχο της οποίας μεταφέρεται στο Αστρικό.

Το άτομο κάνει ασυνείδητες επικλήσεις που προκαλούν μια συμπύκνωση του Αστρικού και προσελκύουν συνήθως αρνητικά στοιχειακά και άλλα « ακάθαρτα πνεύματα » αυτού του επιπέδου, τα οποία προς στιγμήν παίρνουν κατοχή στον ψυχισμό του. Η είσοδος γίνεται από το ψυχικό κέντρο που αντιστοιχεί στην θέση της παρεγκεφαλίδας.

Αυτές οι διαταραχές του νευρικού συστήματος έχουν πολύ τρομερά αποτελέσματα και οι συνέπειες μπορεί να αποβούν μοιραίες για τον άνθρωπο !

Τεχνική της Έξωτερικεύσεως

Υποθέτουμε, παρουσιάζοντας την άσκηση αυτή, ότι καθένας φθάνοντας σε κάποια ανώτερη μυητική βαθμίδα κατόρθωσε να αποκτήσει μία στοιχειώδη γνώση του εσωτερικού σώματος του ανθρώπου και ότι έχει αποκτήσει έννοιες σχετικές προς τα επίπεδα της συνειδήσεως.

Η βασική αυτή άσκηση επικεντρώνεται στην εξωτερίκευση ή διαχωρισμό μεταξύ του φυσικού σώματος και ορισμένων αφ' ένος μόν από τα αίθερικά του συστατικά, αφ' ετέρου δε από τα άλλα λεπτοφυή σώματα (αστρικό και νοητικό) .

Στην αρχαία Αίγυπτο η εξωτερίκευση συνιστούσε σημαντικότερη μύηση.

Πραγματοποιείτο υπό την καθοδήγηση των Διδασκάλων.

Όποιος επετύγχανε, ανεκάλυπτε τότε την εκπληκτική ποικιλομορφία των εσωτέρων κόσμων του πρώτου επιπέδου. Ανεκάλυπτε ιδίως ότι η ψυχή του, ελεύθερη από τις κινήσεις της, απελευθερούμενη από τα όρια του φυσικού σώματος, αποτελούσε ζώσα πραγματικότητα, διακεκριμένη τούτου.

Βίωνε επίσης ότι το πεπρωμένο του ανθρώπου δεν σταματούσε με το τέλος του σώματος η δε επιβίωσις της ψυχής μετά θάνατον, ως πραγματικούς, κλώνιζε την μέχρι τούδε αποκτηθείσα κατανόηση περί των μηχανισμών της ζωής.

Κατά τις εξωτερικεύσεις του ανεκάλυπτε επίσης ότι ένας σύνδεσμος, εξαιρετικά εκτατός, ενίοτε φωτεινός, ρευστής φύσεως, συνέδεε διαρκώς το φυσικό του σώμα με την ψυχή του. Ο σύνδεσμος αυτός συχνότατα αποκαλείται « αργυρή χορδή ».

Από την αρχαιότητα μέχρι τις ημέρες μας, η ανθρωπότητα έχει εκλεπτυνθή ως προς το φυσικό επίπεδο.

Ένας αύξανόμενος αριθμός ανθρώπων είναι πλέον ικανός να έχει εμπειρία- ήθηλη- μένη ή όχι, κατά την διάρκεια του ύπνου, κάποιου ατυχήματος ή χειρουργικής επεμβάσεως- εκείνου που κάποτε αποτελούσε προνόμιο των Μυστηρίων του Ναού.

Μια ενδεικτική Άσκησης

Η άσκησης που ακολουθεί δεν είναι επικίνδυνη.

α. Λάβετε άνετη θέση σε μία πολυθρόνα, με τα χέρια τοποθετημένα επάνω στα γόνατα. Η θέση αυτή προτιμάται από την κατάκλιση, η οποία φέρει στον νου την ιδέα του θανάτου και δύναται να προξενήσει αγωνίες.

Κάνετε μία δεκάδα μη ρυθμικών εισπνοών και εκπνοών, χωρίς συγκράτηση του αέρα (πέντε εισποές και κατόπιν πέντε εκπνοές κάθε φορά στον ρυθμό των κτύπων της καρδιάς).

Χαλαρώστε τελείως το σώμα.

Εκκινήστε από την κορυφή του κρανίου • χαλαρώστε τους βολβούς των οφθαλμών, τα αυτιά, τις σιαγόνες, τον λαιμό.

Οραματιστείτε κάθε μέρος τής κεφαλής σας, προκαλώντας νοερώς την πλήρη χαλάρωση όλων τών μυών.

Συνεχίστε με τους ώμους καί κάθε βραχίονα.

Έν συνεχεία χαλαρώστε παρομοίως τον θώρακα, την κοιλιά, τα κατώτερα μέλη.

Τα χέρια καί τα πόδια θα πρέπει να φαίνονται τόσο βαριά, που να μοιάζουν να διαπερνούν εκείνο επάνω στο οποίο ακουμπούν.

Το υπόλοιπο σώμα επίσης να είναι βαρύ σαν μολύβι.

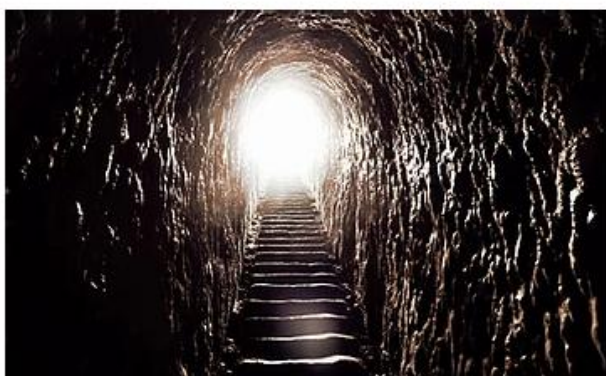
Η αναπνοή ενίοτε δίνει την εντύπωση ότι σταματά.

Σε αυτήν την κατάσταση, μία αίσθησις ηρεμίας καταλαμβάνει βραδέως το σώμα.

β. Οραματισθήτε ένα κυανό ή λευκογάλαζο φώς το οποίο βαθμιαίως μεγαλώνει καί καλύπτει ολόκληρο το σώμα, σαν φωτεινός φλοιός.

Με το σώμα έτσι περιβεβλημένο, οραματισθήτε επί πλέον :

- είτε μία σκάλα την οποίαν ανερχόμασθε
- είτε μία σπειροειδή σκάλα την οποίαν ανερχόμασθε
- είτε μία διπλή έλικα (τύπου DNA) με ανωφερή κίνηση
- είτε μία κυλινδρική σήραγγα, στό τέρμα τής οποίας διακρίνουμε ένα ζωηρό φώς, προς το οποίο κατευθυνόμασθε.

Απαγορεύεται κάθε οραματισμός κινήσεων που οδηγούν προς τα κάτω.

γ. Αφ' ης στιγμής έχει πραγματοποιηθεί ο οραματισμός τής επιλογής μας, προφέρετε με καθαρή καί ευδιάκριτη φωνή την mandram SO-OM, SO-OM, η οποία λέγεται SOM, καθ' όλη την διάρκεια τής ανόδου.

δ. Μετρήστε νοερώς από το 10 έως το 1 καί αποφασίστε ότι στό «1» η εξωτερίκευσις θα πραγματοποιηθεί.

Σημείωσις :

Η δυσκολία αυτού τού σταδίου ασκήσεως έγκειται στον συντονισμό καί στην διατήρηση όλων τών οραματισμών ταυτόχρονα :

- τού κυανού ή λευκογάλαζου κελύφους καί τού σώματος
- τής επιλεγείσης εικόνας για την επίτευξη τής εκσωματώσεως
- η προφορά τού mandram
- η μέτρησης από τό 10 μέχρι τό 1

Αυτό είναι ζήτημα προπόνησης και οι δυσχέρειες υπερβαίνονται ταχέως.

Είναι δυνατόν το σώμα να μη διπλασιαστεί πλήρως.

Επί παραδείγματι, μπορεί να παραμείνει συνδεδεμένο στα χέρια.

Θα πρέπει να επιμείνουμε καί να επιδείξουμε μεγάλη σταθερότητα και ιδίως υπομονή καθ' όλην την διάρκεια των ήμερων από τη στιγμή όπου θα έχουμε αρχίσει την άσκηση. Έαν επιτευχθεί η εξωτερίκευσις, προσπαθήστε να δείτε το σώμα πού παραμένει επάνω στην πολυθρόνα.

Μην επιζητήσετε να το δείτε με τα μάτια τής σάρκας. Η όρασις λαμβάνει χώραν με ολόκληρο το σώμα. Επίσης, αρχικώς, μην επιζητήσετε να εγκαταλείψετε το δωμάτιο. Σε κάποιες περιπτώσεις, ακόμη και αν το θελήσετε, δεν θα το κατορθώσετε.

- Η άστρική εξωτερίκευσις δεν επιτρέπει να πάμε πέραν τού Ηλιακού συστήματος.
- Είναι δυνατόν - αλλά απαγορεύεται στο επίπεδό μας - να επιζητήσουμε να επιτύχουμε μία εξωτερίκευσις τού νοητικού σώματος από το αστρικό σώμα.

Πράγματι, οι εντυπώσεις πού προσλαμβάνει κάποιος από τέτοιες εξόδους δύνανται να σφραγίσουν τόσο πολύ τον πειραματιζόμενο, ώστε να μην επιθυμεί πλέον την επανείσοδό του στο φυσικό σώμα• οπότε θα είχαμε περιπτώσεις αυτοκτονίας, λόγω εθελουσίας ρήξεως τής αργυρής χορδής (έως ότου μη άνατραπή τὸ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου - Παλαιά Διαθήκη Εκκλησιαστής κεφ. 12 : 6).

• Κατά την επανείσοδο ή επανενσωμάτωση στο φυσικό μας σώμα, σε περίπτωση δυσκολίας ή δυσαρέστων αισθήσεων, ας σκεφθούμε αμέσως ένα ιδιαίτερος ευχάριστο συμβάν τού παρελθόντος.

• Και εάν μορφές (επί παραδείγματι μαύρες σφαίρες) εμποδίζουν την επάνοδο στο σώμα, ας τις απομακρύνουμε ή ας τις καταστρέφουμε νοερά με ένα ξίφος.

Ας τρώτε αλμυρά επί μίαν ολόκληρη ημέρα, αποφεύγοντας να πιείτε.

Το αποτέλεσμα είναι εγγυημένο.

Όταν θα αποκοιμηθείτε, είναι πιθανόν να βρείτε τον εαυτό σας μπροστά στο ψυγείο ή την βρύση τής κουζίνας, μη κατορθώνοντας να πιάσετε εκείνο πού θα σας ξεδιψούσε. Επιστρέφοντας στο κρεβάτι, ίσως εκπλαγείτε βλέποντας ότι είσαστε ήδη ξαπλωμένος.

Ιόλαος